

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centimen.
De reclamen, per drukregel 25 centimen.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags. S' donderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, grootte markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 3 JULIJ.

Tijdingen van den oorlog.

Geheel Hoog-Bohemen staat in vuur en de oorlog strekt zich reeds uit tot aan de uiterste grenzen van Silezië, tot Oswieczin bijna aan de poorten van Krakau! Als men daarbij bemerkt dat ten westen, ter rechter zijde van Pruisen, eenige saksische contingenten zich bevinden, met hun hoofdkwartier te Tapplitz, dan zal men erkennen dat Europa, sinds langen tijd, zulk een wijl uitgestrekt oorlogstooneel niet meer gezien had.

Alvorens in nadere bijzonderheden te komen, zullen wij eenen ogslag werpen op de gebeurtenissen van den 26 en 27 juni. Die twee dagen, hoe bloedig ook, zijn echter geenszins beslissend geweest, hoewel veel voordeliger aan de Oostenrijkers dan aan de Pruisen, te meer dewijl slechts de voorhoede en de twee vleugels van het oostenrijksche leger hebben gestreden tegen de hoofdmacht der Pruisen, die in den kring rond Josephstadt in den slag is geweest.

Maar de worsteling heeft twee dagen geduurd en duurt nog voort. De dagteekeningen van 28 en 29 juni zullen ook veldslagen doen aanboeken; want de Pruisen, hoewel de nederlaag gehad behbende, zijn (volgens depeches uit Weenen zelf) niet verpletterd geworden. Hunne vraag om wapensstilstand was wellicht gedaan om wat te veranderen en zich te herstellen, doch verborg insgelijks een krijgslust, dienende om de Oostenrijkers te misleiden, en hunne aandacht voor een oogenblik van het geheime plan der Pruisen af te leiden.

Den 27 ten 10 ure 's avonds, verzoekten de Pruisische generaals te Neustadt en Skalitz, een wapenschorsting, ten einde hunne dooden te begraven en hunne gekwetsten van het slagveld te verwijderen. De Oostenrijksche oppergeneraal antwoordde hun: « Wij zullen de eersten begraven, en de anderen doen verzorgen. » En reeds den volgenden morgen, slechts eenige uren nadien, hernamen de Pruisen den aanval. De depeches uit het Pruisische hoofdkwartier den 27 naar Berlijn gezonden, en die gisteren in Keulen regenden, zeggen allen in dezelfde formule: « De Oostenrijkers wijken achteruit op Josephstadt. » — « Wij drijven de Oostenrijkers terug naar Josephstadt. » — « De Oostenrijksche strijdmachten worden terug gedrongen op Josephstadt. »

Josephstadt is, inderdaad, het natuurlijk strategisch middenpunt der oostenrijksche krijgswerkingen op die vlakte; zij is de vijkplaats der troepen die niet sterk genoeg zijn om den vijand 't hoofd te bieden, en verschafte tevens de noodige versterkingen aan de strijdende corpsen.

Maar, hoe komt het dan, dat de Pruisen, die, volgens hunne depeches, de Oostenrijkers aanhoudend naar Josephstadt terug drongen, in den avond van den 27, na dat het slagveld bezaaid was met dooden en gekwetsten, zoo overhaast over de grenzen van Silezië terug weken, met achterlating van twintig kanonnen, veel oorlogsvoorraad en materiaal? Bewijst dit niet, dat het leger van den Kroonprins van Pruisen wel degelijk een nederlaag heeft ondergaan, en geheel zijn linkervleugel mislukt is in den aanval tegen Josephstadt, of tegen de hoofdmacht der Oostenrijkers? En nogtans was geheel het leger van pruisisch Silezië over de grenzen van Bohemen gekomen, terwijl op dien zelfden oogenblik het leger van prins Frederik-Karel langs Reichsberg kwam opgemarscheerd, en een ander legercorps tusschen Pleiss en Oswieczin (Neder-Silezië) over de revier den Weichsel kwam, om gezamenlijk deel aan den strijd te nemen.

Men ziet, derhalve, dat de linkervleugel der Pruisen, bij Nachod, Neustadt en Skalitz, door de voorhoede en de vleugels der Oostenrijkers geslagen, niet machtig genoeg was om het hoofd te bieden, hozeer men juist niet kunne zeggen dat er eene volkomen nederlaag is geweest.

De Pruisen hebben dus hun voornaamste standpunt behouden op de hoogten van Munchengrätz, Haicha en Turnau, dicht bij de gebergten, om dezer doorgangen te bewaken op nog al grooten afstand van Theresienstadt, ten einde vandaar de oostenrijksche bewegingen gade te slaan onder de beide vestingen, doch zonder deze te nabij te komen, en met inzicht om de groote heirbaan te bereiken die naar Praag geleidt.

De gemeenschaps punten der Pruisen zijn Reichenberg, Turnau en Jung-Bunzlau, vanwaar men, langs Zlatou, de hand reikt aan Gôrhlitz, alwaar de luitenant-generaal Schmitt bijzondere lijf gelast is, de belangrijke gemeenschappen tusschen de legers van Saksen en Silezië open te houden.

Ziehier overigens eenen brief uit Weenen, welke niet onbelangrijk is, over de stelling der troepen:

Weenen, 28 juni.

De telegraaf zal u de berichten van gisteren omtrent Nachod, Munchengrätz en Oswieczin reeds hebben overgebracht. Beslissend zijn deze gevechten niet, maar men verheugt zich hier dat aan de werkloosheid van Benedeck een einde is gekomen. De Pruisen hebben eene heel gewaardijde stelling gekozen, toen zij hunne troepen lang de saksische en silezische grenzen poesterden. De veld-maarschalk Benedeck daarentegen bevindt zich in eene positie, welke hem veroorlooft nu rechts dan links te gaan, waardoor hij den vijand kan beletten zich te vereenigen.

Voor al als defensieve positie is zij bijzonder goed, daar zijn leger is gedeeltelijk door de vestingen Theresienstadt, Josephstadt en Königgrätz en bovendien door onderscheidene stroomten, die moeilijk kunnen worden overbrugd. Blijft het geluk ons niet gunstig, dan heeft men tijd zich daar te herstellen.

Onze hoofdstad was door de berichten omtrent het binnendringen der Pruisen in Reichenberg en elders als ter neer geslagen; nu scheidt men weder moed, ofschoon men, zelfs in hoogere kringen, zeer ontevreden is over het wachten van het hoedsleger, dat niets doet om de Hannoveranen te ontzetten. (Men kent den uitslag.)

De berichten van dezen middag zijn even verward. Het schijnt echter waar te zijn dat de Pruisen de overhand hebben te Gitcha. Is het nu waar, dat het eerste corps Oostenrijkers en het corps Saksers achteruit zijn moeten trekken, in de richting van Königgrätz, hetgeen verzeerd wordt, dan zouden zij het veld gelaten hebben aan het armee-corps van den prins van Pruisen en eene samenvoeging zou niet meer betwist worden.

In dat geval zou de positie van Oostenrijk verre van gunstig zijn. Volgens geruchten zou er eene groote veldslag aan den gang zijn. Wij moeten dit havelings gelooven; die slag zou eindelijk beslissend kunnen zijn.

De telegrammen van Berlijn zijn nog altijd strijdig met die van Weenen en meer opgeblazen dan de laatste. Volgens een bericht uit Pruisen zou het armee-corps van Gablenz als in stukken gekapt zijn. Van den anderen kant zegt eene oostenrijksche depeche dat diezelfde generaal de Pruisen achteruit heeft doen gaan tot Glatz, in Silezië. Een ander bericht erkent dat van Gablenz geen volk genoeg had; maar dat hij toch gestreden en den vijand tegen gehouden heeft met alle mogelijke opoffering om de krijgs-operatiën van zijnen oppergeneraal Benedeck, middelerwijl te doen gelukken.

Uit Weenen meldt men ons, dat de Pruisen Jung-Bunzlau en Chemnitz hebben ontruimd en de Oostenrijkers gelukkige gevechten geleverd hebben te Akost, dat bij Turnau moet gelegen zijn, en te Chwalkowitz, dat nabij Skalitz moet liggen, doch welke twee namen ongetwijfeld slecht moeten geschreven zijn.

De oostenrijksche macht ligt nu achter de Elve tusschen Königgrätz, Pardubitz en Josephstadt. Tusschen die linie tot Munchengrätz, Gitschin, Skalitz en Trautenau zal de groote slag geleverd worden, die zich toebereid of die misschien op dezen oogenblik reeds aan den gang is.

Men heeft ongelukkig viktorie te zingen voor dat de zaak beslist is.

Het is in Bohemen dat thans het grootste belang is van den reuzenstrijd tusschen Pruisen en Oostenrijk.

Den 29 juni is een bloedige dag geweest. Het pruisisch leger heeft dien dag aanzienlijke voordeelen behaald. Het heeft de sterkte van Gitschin stormender hand ingenomen, en het oostenrijksch legerkorps onder bevel van den generaal Clam-Gallas, alsook het saksisch leger gedwongen achteruit te trekken, zoodat de twee pruisische legers, zich hebben kunnen samen vereenigen. Men weet dat het een dezer legers zich bevond te Munchengrätz onder bevel van den pruisische prins Frederik-Karel terwijl het tweede leger, onder bevel van den pruisischen kroonprins te Frautenau was.

Berlijn, 30 juni.

De Oostenrijkers hebben Oswieczin ontruimd.

Weenen, 1 juli.

Volgens eene depeche uit Praag van den 30, hadden de Oostenrijkers den vorigen dag gelukkige gevechten geleverd te Akost, nabij Turnau, en Chwalkowitz, tusschen Skalitz en Königshof.

De Pruisen hebben de districten Jung-Bunzlau, Boemisch en Chonnitz ontruimd.

Weenen, 1 juli.

Gisteren zijn het eerste oostenrijksche legerkorps en het saksische corps, door de Pruisen teruggeslagen, en in de richting van Königgrätz achteruit getrokken.

Berlijn, 1 juli.

In eene depeche uit Labau van heden, worden de gezamenlijke verliezen der Oostenrijkers, van het begin der vijandlijkheden tot nu toe, op 20,000 man gebracht.

Weenen, den 1 juli.

Eene depeche van het algemeen hoofdkwartier meldt dat de Oostenrijkers verscheidene gelukkige gevechten hebben geleverd te Akost, bij Turnau en Königshof. De Pruisen hebben de districten van Jung-Bunzlau en Chonnitz ontruimd.

Lieban, den 1 juli.

De gezamenlijke verliezen der Oostenrijkers tot heden worden geschat op 20,000 man. Die der Pruisen zijn nog niet gekend, doch ze moeten nog grooter zijn.

Weenen, den 1 juli.

Gisteren hebben ons 1^o legercorps en de Saksers door de overmacht der Pruisen achteruit gedrongen, zich verwijderd in de richting van Königgrätz.

Er zijn hier onrustende geruchten in omloop wegens de handhaving der onzijdigheid van Frankrijk. Men verhaalt dat, gedurende een wandeling des Keizers in de voorstad Saint-Antoine, de werklieden geroepen hebben « Leve Italië! Laat ons naar Italië gaan! »

De pessimisten leiden daaruit reeds af, dat Napoleon denzittijd van het Wetgevend lichaam heeft doen sluiten, om vrije handen te hebben en des noods tusschen te komen.

Prins Napoleon zou met de stellige beoeften des Keizers naar Florence vertrekken om aan te kondigen dat Frankrijk Italië ter hulp zal komen. Eerstelijc zou de heer Benedetti eerst-dagds den heer Drouyn de Lhuys vervangen als minister der buitenlandse zaken.

In hoogere kringen slaat men tot hiertoe nog geen geloof aan die Beursgeruchten.

Men spreekt van vertrouwelijke stappen, door de Keizers van Rusland en Frankrijk gedaan, ten doel hebbende om tusschen de beide hoven eene goede verstandhouding te vestigen. Reeds zijn, naar men zegt, deze onderhandelingen zoover gevorderd, dat de beide Keizers het omtrent vele punten eens zijn, en de hoop bestaat op eene spoedige algheele overeenstemming. De laatste hand daaraan zal gezegd worden in eene bijeenkomst tusschen Alexander II en Napoleon III, welke zal plaats hebben onmiddellijk na's Keizers aankomst te Nancy. Het valt niet te ontkennen, dat wanneer tusschen Frankrijk en Rusland ten aanzien van de groote vraagstukken, welke nu nog Europa verdeeld houden, eene volmaakte overeenstemming en tevens eene oprechte samenwerking in het belang van den vrede tot stand komt, de vrees voor het algemeen worden van den oorlog zal verdwijnen, en de toestand na het eindigen van een tegenwoordigen oorlog zeer zal worden vereenvoudigd.

Berlijn, 1 juli.

De rapporten uit het hoofdkwartier van den koninklijken prins, welke zijn afgekondigd, bestaaten dat de uitslagen van het gevecht van drie dagen, ondersteund door het 5^o pruisisch legerkorps, niet al te hoog mogen geschat worden. Den 27 juni bevond dit corps zich tegenover het 6^o oostenrijksche corps, gekommandeerd door den luitenant-veldmaarschalk baron von Ramming van Riedkirchen.

Een brief door dien laatste aan den veldtuigmeester van Benedeck te Josephstadt gezonden, en die onderschept is, bewijst de volledige uitputting der Oostenrijkers en bevat het verzoek hem met twee nieuwe brigaden te versterken.

In dien brief zegt generaal Ramming dat het hem onmogelijk is den 28^o slag te leveren.

Het is daarom dat het 5^o corps den 28 en 29 juni tegen de corpsen van den aartsheetog Leopold en van generaal Festetics werd gesteld.

De gevechten van den 28 en 29 zijn van veel grooiter belang dan dat van den dag te voren. Het oostenrijksche corps, onder het bevel van generaal Gablenz, is geheel door het corps van de pruisische garde aan stukken gekapt.

Een groot getal krijgsgevangenen, 20 kanons, 5 vaandels en 2 standaarden, aan dit corps toebehoorende, zijn in de macht der Pruisen gevallen.

Florence, 1 juli.

De tijdingen, uit het hoofdkwartier, onder dagteekening 30 juni 's avonds, ontvangen, melden geen hoegenaamd belangrijk feit.

De vijandelijke patrouillen doen aanhoudend verkenningen op den linker- en den rechteroever van den Mincio. Zij worden door de cavalerie bewaakt.

Er zijn vier eskadrons oostenrijksche huzaren op den rechteroever van de Mincio vooruitgerukt en zij zijn door een eskadron italiaanische lanciers op de vlucht gedreven; die laatste hebben eenige huzaren gedood en hebben de anderen krijgsgevangen genomen.

Koning Victor-Emmannel heeft zijne detachementen aan koning Wilhelm gezonden, ter gelegenheid van de voordeelen door het pruisische leger behaald.

Eene depeche uit Weenen meldt dat de Oostenrijkers op nieuw slag geleverd hebben den 30 juni, dat zij gezegepraald hebben te Akost bij Turnau en te Chwalkowitz tusschen Skalitz en Königshof. De Pruisen hebben Jungbunzlau en Chonnitz verlaten.

Turnau en Skalitz liggen op twee dagen marsch van elkander. Het zou dus schijnen dat de Oostenrijkers er in gelukt zijn de zamenvoeging der twee pruisische legers te beletten.

De generaal Benedeck.

Eene correspondentie uit Duitschland geeft de volgende beschrijving van den veldmaarschalk Benedeck:

De maarschalk is 62 jaren oud; maar men zou hem dien ouderdom niet toeschrijven.

Zijn gelaat print zich gemakkelijk in het gebeugen. Twee bijzonderheden kenmerken het: het gezicht en de knevels. Benedeck heeft h't oog van den bevelhebber; onder dikke vlokbrauw glinsteren twee zwarte, levendige oogen. Hij zou geen soldaat zijn; maar hij gevoelt zich nu voor zijne knevels; hij draagt ze op zijn hongaarsch, en omgekruid. Zijn aangezicht, door de zon van Italië verbruind, is langwerpig; een kleine grijze bakkebaard omringt het, en een arendsneus doet het goed uitkomen.

De maarschalk is eerder klein dan groot, eerder mager dan vet. Voor eenen man van zijnen onderdom, heeft hij eene wonderbare vlugheid van bewegingen, die snel en spierachtig zijn. In het geheel is zijn persoon juist niet bekoorlijk, voor wie de militaire manieren niet bemint, maar hij treft en gebiedt, zoo niet de toegenegenheid ten minsten de aandacht. Overigens, om hem wel te oordeelen, zou men hem moeten te peerd zien, in het midden van den rook der gevechten.

Men leest in de *Gazet van Lier*: Woensdag namiddag is boven onze stad en omstreken een hevige onweder losgebarsten, waarbij wij twee menschenlevens te betreuren hebben. De genaamde Verhulst zoon, een dienstknecht, van de Vrouw genaamd, behoortig van Broechem, en een 12 jarige knaap, woonende nabij de Alberse kapel, op Lasp, waren in een der beemden tusschen het eerste Sas en het Seppeken, onder Enblehem werkzaam aan het droogmaken van hooi, toen hij het naderen van het onweer, zij, even als vele andere personen, de wijk namen in eenen hooihoop. Ensklups viel de bliksem in den hoop waar beoelde drije personen zich bevonden en trof ongelukkig Verhulst en de knecht, welke hierdoor gedood en gansch verdoold werden. De jongste, die zich tusschen beide, doch een weinig hooger, bevond, bekam slechts eenige brandwonden.

Te Gheel is de bliksem in de oude ziekenkamer van het gasthuis geslagen, alwaar eene non en zieke aanwezig waren, doch waar hij echter geene ongelukken heeft veroorzaakt. Juist tegenover de deur van de herberg het *Hemeltje*, te Ezaart sloeg hij eenen boom aan stukken en bracht op eenmaal het geheele huis vol rook. De moeder en dedachter, in voormeld huis aanwezig, vielen van schrik in onmacht. Gelukkig zijn er evenwel geene onheilen geschied.

Dingsdag namiddag rond 3 1/2 ure, is de bliksem gevallen op 2 verschillende plaatsen onder de gemeenten Meerhout. Ten geluchte Genleuar in de woning van den landbouwer H. Van Lommel, kwam de bliksem door de schouw en sloeg een gat in den muur. Te Zittaard sloeg hij in het huis van den landbouwer F. Moedelaars; hij drong door eenen bovenmuur in de keuken waar zich verscheidene personen bevonden, zonder nogtans iemand te kwetsen: van daar liep hij in den kelder waar hij een arden kom die vol melk stond, verbrijzelde.